

Sygn. akt IV U 1010/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lutego 2016r. w S.

odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 3 lipca 2015 r. Nr (...)

w sprawie J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1010/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015, poz. 748 j.t.) w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), odmówił J. W. prawa do emerytury, albowiem na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony nie przedłożył żadnego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony J. W., wnosząc o przyznanie mu prawa do emerytury i zaliczenie okresu zatrudnienia w Odlewni (...) w S. w okresie od 23 czerwca 1975r. do 28 lutego 1998r. do pracy w szczególnych warunkach (odwołanie, k. 1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 2-3 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **J. W.** w dniu (...)2015 r. ukończył (...)rok życia. Uprzednio w dniu 23 czerwca 2015 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 1 miesiąca i 26 dni, w tym 25 lat i 12 dni okresów składkowych oraz 1 miesiąc i 14 dni okresów nieskładkowych. Z uwagi na brak wymaganego przepisami stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze co najmniej 15 lat, decyzją z 3 lipca 2015 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (decyzja z 3.07.2015 r., k. 25 akt emerytalnych).

W okresie od 23 czerwca 1975r. do 28 lutego 1998r. ubezpieczony J. W. był zatrudniony w Odlewni (...) w S. na stanowisku tokarza na wydziale utrzymania ruchu, głównego mechanika w angażach określanym jako TM, IM czy też TEM-4. Na wydziale tym byli zatrudnieni również mechanicy, którzy stanowili odrębną grupę, gdyż ich zadaniem były remonty urządzeń pracujących na poszczególnych wydziałach odlewni. Praca zaś ubezpieczonego polegała na przygotowaniu, dorabianiu części do maszyn, które były potrzebne mechanikom do naprawy urządzeń, albo wykonywaniu na zapas części, które mogły być potrzebne w przyszłości. Ubezpieczony nie był w brygadzie mechaników i samych napraw nie wykonywał na poszczególnych wydziałach odlewni. W okresie od 23 października 1975r. do 14 października 1977r. ubezpieczony odbywał służbę wojskową (świadcstwo pracy, k. 11 akt emerytalnych; zeznania świadka S. W., k. 11v-12 akt sprawy; zeznania świadka R. Z., k. 12-12v akt sprawy; zeznania ubezpieczonego, k. 12v-13 akt sprawy; dokumenty zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonego)

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność bezsporna, nadto: wniosek, k. 2 akt emerytalnych; raport z analizy konta, k. 21 akt emerytalnych).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków S. W. (k. 11v-12 akt sprawy) i R. Z. (k. 12-12v akt sprawy), a także w oparciu o zeznania ubezpieczonego J. W. (k. 12v-13 akt sprawy) oraz dokumenty zgromadzone w aktach emerytalnych organu rentowego i aktach osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w Odlewni (...) w S..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. W. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 w zw. z § 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w ww. wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego Rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. posiada wymagane przepisami co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, co ostatecznie sprowadzało się do kwestii, czy praca tokarza odpowiada rodzajowo pracom ujętym w wykazie A załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek w dniu 5 lipca 2015r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy.

Ubezpieczony wnosił o zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Odlewni (...) w S. w okresie od 23 czerwca 1975r. do 28 lutego 1998r., w tym okresie służby wojskowej od 23 października 1975r. do 14 października 1977r.

Z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych ubezpieczonego w postaci umów o pracę oraz angaży, jednoznacznie wynika, iż we wskazanym okresie wnioskodawca zatrudniony był na stanowisku tokarza i taką też pracę wykonywał na wydziale określanym jako TM, IM, czy też TEM-4, przy czym był to ten sam wydział, co potwierdzili świadkowie S. W. i R. Z.. Nie budzi wątpliwości, że praca tokarza nie została ujęta w wykazie A stanowiącym załącznik do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., a tym samym nie jest pracą w szczególnych warunkach. Co więcej także ubezpieczony nie kwestionował okoliczności, że praca tokarza nie została wymieniona w w/w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów. Argumentacja ubezpieczonego opierała się wyłącznie na uciążliwości świadczonej pracy z uwagi na hałas, drgania, ewentualne zapylenie, czy też umiejscowienie stanowiska pracy w pobliżu największego pieca łukowego. Niemniej jednak praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy, w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Z uwagi, że praca tokarza nie została uwzględniona w powołanym wykazie prac, brak było podstaw, by uznać pracę ubezpieczonego w Odlewni (...) w S. jako pracę wykonywaną w szczególnych warunkach. Jak wskazuje się w orzecznictwie szkodliwe, niesprzyjające warunki zatrudnienia nie są tożsame z warunkami szczególnymi, zatem nie każda praca w warunkach szkodliwych dla zdrowia jest jednocześnie pracą w szczególnych warunkach. Wobec powyższego, Sąd nie znalazł także podstaw do uwzględnienia wniosku ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu BHP. Podkreślenia wymaga, że „praca w szczególnych warunkach” jest pojęciem zdefiniowanym w przepisach powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. i tylko spełnienie przesłanek wskazanych w tych przepisach jest równoznaczne z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach, przede wszystkim musi to być praca odpowiadająca rodzajowo pracom wymienionym w wykazie A, będącym załącznikiem do w/w rozporządzenia. Ubezpieczony nie wykazał zatem, by na dzień 1 stycznia 1999 r. posiadał co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie.